

CAL

COORDINADORA D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA CATALANA

MANIFEST DEL CORRELENGUA 2013

Hi ha moltes coses que sabem segur: sabem, per exemple, que s'aprèn a parlar en el si d'una comunitat que és la que ens dóna la vida, la llengua, la cultura i la identitat. I sabem també que la llengua no és només un mitjà de comunicació sinó que és el medi en què els humans creixem i les cultures es construeixen.

Per això la llengua és un bé tan preuat, tan irrenunciable, tan definitiu. Gràcies a la llengua esdevenim humans capaços de parlar i pensar, capaços de somiar i d'imaginar, de tenir sentiments i consciència, d'entrar en diàleg amb altres i de comprometre'ns amb ells i a favor seu.

Els catalans –antics o nous, arribats de ben a prop o de ben lluny– podem discutir i discrepar, però si ho podem fer és perquè compartim una llengua que ens ajuda a entendre'ns i, fins i tot, a entendre que de vegades no ens entenem. Com que és la llengua la que ens permet fer això, no podem discutir sobre la llengua. La llengua és indiscutible, és bàsica. Sense ella, no seríem capaços d'acceptar-nos tal com som.

I per això rebutgem amb decisió qualsevol atac contra la llengua, que acostuma a ser un atac o bé ignorant o bé malintencionat. Perquè, ¿quin mal ens ha fet aprendre la nostra llengua? ¿Quin mal li pot fer a ningú aprendre-la? Cap, ben al contrari. A cada país passa el mateix, i a Catalunya també: quan algú rebutja o ataca la pròpia llengua vol dir que no s'accepta a si mateix, que no es troba a gust en el seu país, amb les persones amb què, teòricament, conviu. Recuperar l'amor i l'interès per la llengua és recuperar l'autoestima. I és ben clar que, quan ens respectem a nosaltres mateixos, també és més fàcil que ens respectin els altres.

CAL

COORDINADORA D'ASSOCIACIONS PER LA LLENGUA CATALANA

La llengua només pot ser element d'unió, de creació, de dinamisme, d'afecte, d'autoestima. Que en aquest Correllengua 2013, la força i la vitalitat de la llengua catalana corrin per carrers i places de tots els Països Catalans. No podem cedir cap racó, ni un pam de terra ha de quedar abandonat: la llengua que ho omple tot, ho fa per omplir-nos a nosaltres, per fer-nos més cultes, més civilitzats, més lliures. Amb gent de molt diversa procedència, passem les hores en amable conversa. Que ningú no se senti sol. Parlem d'un en un i, si cal, tots alhora. Per defensar la llibertat urgent de la llengua i del país, sovint maltractats per intents indignes d'opressió, de reducció, de supressió. “No exagereu?”, preguntarà algú. “Doncs no, gens no exagero, només cal que mireu al voltant vostre.”

Visca el Correllengua!

Visca el Països Catalans!

Visca Catalunya Lliure!

Josep-Maria Terricabras